דרשוני כרך א — שרה והאיל

שרה והאילצביה ולדן

'וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל־אַבְרָהָם שָׂרַי אִשְׁתְּךָ לֹא־תִקְרָא אֶת־שְׁמָהּ שָׂרָי כִּי שָׂרָה שְׁמָהּ. וּבֵרַכְתִּי אֹתָהּ וְגַם נָתַתִּי מִמֶּנָּה לְךָ בֵּן' (בראשית יז, טו-טז)

'וַיִּשָּׂא אַבְרָהָם אֶת־עֵינָיו וַיַּרְא וְהִנֵּה־אַיִל אַחַר נֶאֱחַז בַּסְּבַךְ בְּקַרְנָיו וַיֵּלֶךְ אַבְרָהָם וַיִּקַּח אֶת־הָאַיִל וַיַּעֲלֵהוּ לְעֹלָה תַּחַת בְּנוֹ' (בראשית כב, יג)

'וַיֹּאמֶר לֹא יַעֲקֹב יֵאָמֵר עוֹד שִׁמְךָ כִּי אִם־יִשְׂרָאֵל כִּי־שָׂרִיתָ עִם־אֱלֹהִים וְעִם־אֲנָשִׁים וַתּוּכָל' (בראשית לב, כט)

היכן הייתה שרה באותה השעה?השכימו אברהם ויצחק בנו והשכימה אף היא. צררה להם זיתים ותאנים ומילאה להם הנאד. השקיפה מתוך האוהל ולִבּה כבד עליה.אַיִל היה לה לשרה שהיה אהוב עליה מכל עדריה. מיד כשנעלמו האב ובנו בעיקול הדרך, קראה שרה לאותו האיל ואמרה לו: 'מהר, אל תתמהמה. עלה אחריהם ההרה במקומי. הצבי ישראל, קום והצל את בני מיד אביו'. שמע אותו האיל, הלך במצוותה ובדרכו שרה עם אלוהים.